

גירושים סיפור אהבה

מי אמר שגירושים חייבים להיגמר רע? לא מעט ישראלים מספרים שהרבנות עשתה רק טוב ליחסים עם בן או עם בת הזוג. והילדים? מאושרים מהמון תשומת לב ואהבה. סיפורם של הפרודים המאושרים ← **ורד קלנר**

פסמבר מתרגש על העולם ואתו ריח התגים. גם אורלי ואביק גילת הם קורבנות התקופה, וכמו כולם מחפשים תשובה לשאלה ההכרחית: אצל מי יהיו בראש השנה? שתי הבנות שלהם, בנות 20 ו-17, רוצות לחגוג ברוב עם והדרת משפחה, או אין בריחה אלא לשנע אגפים שונים של העץ המשפחתי ממקום למקום. ואביק מציע שההורים של אורלי ואחותה יצטרפו אל שלוחה של משפחת אחיו שנוסעת לקיבוץ עין חרוד. אורלי מסכימה, אבל חוששת מתגובת הוריה ששונאים כלבים, ומציעה שאביק הוא זה שידובב את לבם לעניין. "הוא הרבה יותר טוב איתם", היא מבהירה. לכאורה אין שום דבר מוזר בתמרוגים השגורים האלה, שמתנהלים בכל בית שני. אלא שאורלי ואביק גילת התגרשו לפני 14 שנים, אחרי שש שנות נישואים. ובכל זאת, את החגים הם מקפידים לציין יחד. "עשינו חגים בנפרד פעם או פעמיים", נזכרת אורלי, "אבל גם אזביק וגם אני רואים את ערך המשפחה מעל הכול. יש הורות ויש זוגיות, וזה שהזוגיות לא צלחה לא אומר שהילדות צריכות לשלם את המחיר. וזה עבד. נשארנו משפחה. נסענו לחופשות יחד. ועד שמאיה הגיעה לשימינית או פעם בשנה גם נסענו יחד לחו"ל".

איך מתחלקים בין החורים בחופשה כזו? "זה לא סיפור. או שהן התפצלו בינינו, או שכולנו היינו בחדר גדול, ואו הן התפצלו בין המיטות. עכשיו כשהן גדלו הצרכים השתנו. כשהן היו צעירות יותר היינו חלק מקבוצת משפחות שטיילו בארץ יחד. בכל שנה היינו נוסעים לקיבוץ סאסא לשבוע, יותר מעשר משפחות".
ואנשים סביבכם לא הרימו גבה מול מודל הגירושים שלכם?
"היו כאלה שזה הצחיק אותם. יש לנו חבר שאמר שבכלל עדיף להתגרש כי רבים ומתוכחים פחות. היו כאלה שאמרו שלא יכול להיות: או שגרשים או שלא. יש אנשים שזה מאיים עליהם שזוגות גרושים מצליחים להתנהל כמשפחה. זה מאיים על הסדר החברתי. כי יש חיי נישואים, ויש פשרות, והנה פתאום זוג שהצליח לפרק את הזוגיות אבל לשמור על המשפחה".
ואת הבנות זה לא מבלבל?
"לא, הן פשוט גדלו לתוך ההווה הוו, והפנטזיה הילדותית על כך שנחזור להיות יחד אף פעם לא עלתה. הגבולות היו ברורים. אבא ואני הכרנים טובים, אבל לא מעבר לזה".

לקראת סוף הראיון אורלי מערענת את זאביק על כך שאחרי שהחליפה גלגל באוטו לראשונה בחייה, התברר לה שהרישיונות הלכו לאיבוד והיא הרי צריכה להעביר את האוטו טסט.
"אם הרישיונות בתוך הבלגן באוטו, אני כבר אמצא לך את זה", אומר זאביק ומתנדב להקפיץ אותה למוטק. "למרות הגירושים, לכל אחד מאיתנו יש אחריות כלפי האחר", מבארת אורלי.
לפני כחודש יצא בארצות הברית ספר אוטוביוגרפי חדש בשם "למרות הכול", המתאר את ההתמודדות של המחברת, סוון גרגורי תומס, עם גירושיה הוריה אי-אז בסבנטי, ובאיוה אופן השפיעו הגירושים על סגנון הגירושים המאוד פרטי שלה.
גרגורי תומס מגוללת כיצד הפרידה בין ההורים שלה פוררה את משפחתה. אחיה הלך לאיבוד, אמה הפכה לצל חיוור ומרוקן של מה שהייתה קודם לכן, ואביה? הוא פשוט התנדף. נעלם מהוריה. כי ככה היה בשנות ה-70. אבות גרושים פינו או את מקומם לטובת הוואקום והריק. במקרה הטוב, הלכו להפש להם משפחה חדשה. לכן היא הבטיחה לעצמה שבחיים היא לא תתגרש.

אורלי ואביק גילת. "יש הורות ויש זוגיות, וזה שהזוגיות לא צלחה לא אומר שהילדות צריכות לשלם את המחיר"

